

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317010333
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1317010333.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a členov senátu JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného J. W., pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného Antona Hričovského proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/85/2017 zo dňa 12.09.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. júla 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného J. W., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/85/2017 zo dňa 12.09.2019 bol obžalovaný J. W. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v čase o 10.00 hod. dňa 13.02.2015 v priestoroch spoločnosti Q. Q. P. s.r.o., na G. ulici XX v Bratislave sa asistentke Bc. V. Q. predstavil ako I.. T. s tým, že prišiel za I.. B., ktorý sa v tom čase budove nenachádzal, tak ho asistentka telefonicky kontaktovala, pričom mu následne telefón odovzdala, na čo sa obvinený druhej strane volajúcemu I.. B. predstavil ako I.. T., s tým, že nakoľko mu bola odcudzená peňaženka s peniazmi aj dokladmi potrebuje požičať sumu vo výške 80,- Eur až 100,- Eur s čím I.. B. súhlasil a po odovzdaní späť telefónu asistentke Bc. V. Q. túto inštruoval, aby obvinenému odovzdala hotovosť vo výške 80,- Eur, čím poškodenému Ing. T. B., nar. 19.9.1962, trvalé bytom Prešov, R. ulica č. XX spôsobil škodu vo výške 8,- Eur,

2/ v čase o 10.25 hod. dňa 07.07.2015 v priestoroch spoločnosti K., a.s., na ulici W. XX v U. sa riaditeľke I.. L. R. predstavil ako I.. T. s tým, že prišiel za jej manželom I.. P. R., s ktorým v minulosti spolupracoval, pričom potom čo mu táto oznámila, že manžel príde až poobede, jej uviedol, že je v takej ošemetnej situácii a potrebuje si požičať sumu vo výške 200 € dala, pričom jej pri sľúbil, že je tieto peniaze vráti dňa 13.7.2015, avšak danú hotovosť vo výške 200,- Eur nevrátil, čím spôsobil poškodenej I.. L. R., nar. 30.01.1963, trvalé bytom U., Y., T. XX škodu vo výške 200,- Eur.

Okresný súd uložil obžalovanému podľa § 221 odsek 1 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 odsek 2, odsek 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenému T. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U., R. ulica č. XX škodu vo výške 80,- Eur a poškodenej Ing. L. R. nar. 30.01.1963, trvale bytom U., Y., T. XX škodu vo výške 200,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu ako aj vlastným písomným podaním.

Z dôvodov odvolania vyplýva, že podľa názoru obžalovaného okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav a tento aj nesprávne právne posúdil a vyhodnotil. Podľa názoru obžalovaného, jeho vina jednoznačne a náležite preukázaná nebola. Obžalovaný je toho názoru, že okresný súd nesprávne vyhodnotil všetky vyprodukované dôkazy, z ktorých v žiadnom prípade nevyplyva jednoznačný záver, že tento skutok je trestným činom, resp. že ho spáchal obžalovaný, nakoľko tu podľa jeho názoru absentuje preukázanie subjektu trestného činu, tzn. že by skutok spáchal on sám. Obžalovaný trvá na tom, že je nevinný a podrobne sa k stíhaným skutkom vyjadril. Nikdy sa nepredstavoval cudzím menom, vždy iba svojim a to J. W.. Obžalovaný žiadal na preukázanie svojich tvrdení zabezpečiť aj kamerové záznamy, ktoré by preukazovali, že vždy sa predstavoval ako J. W..

Čo sa týka skutku 2, poukazuje na anonymizované rozhodnutie súdu, ktoré jednoznačne spochybňuje vierohodnosť svedka I. T., ktorý vystupoval ako bezúhonný občan, voči ktorému navyše v súčasnosti prebieha trestné stíhanie. Čo sa týka kvalifikácie predmetného trestného činu, tak túto jednoznačne namietajú, nakoľko tu nejde o pokračovací prečin podvodu, keďže medzi jednotlivými skutkami nie je žiadna časová a ani miestna súvislosť, tzn. že v tomto prípade stíhané dva skutky nemali byť kvalifikované ako pokračovací prečin podvodu, ale ako dva samostatné skutky, ktoré by však neodôvodňovali vzhľadom na výšku škody nielenže vzniknúť obvinenie obžalovanému J. W., ale ani začať samotné trestné stíhanie pre podvod, nakoľko vzniknutá škoda pri jednotlivých skutkoch nedosahovala sumu potrebnú na právnu kvalifikáciu skutku ako trestného činu podľa trestného zákona, a teda J. W. nemal byť v žiadnom prípade v tejto trestnej veci odsúdený, maximálne tak postihnutý za dva priestupky, aj to len v prípade, že by bolo jednoznačne preukázané, že tieto spáchal on.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, dôkazov produkovaných tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní preto obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd po náležitom posúdení skutkového a právneho stavu v zmysle zásady in dubio pro reo, ako aj vzhľadom na namietanie právnej kvalifikácie podvodu, tomuto odvolaniu vyhovel a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozsudkom vo veci rozhodol a podľa § 285 písm. b) alternatívne c) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd vykonal verejného zasadnutie odvolacieho súdu v neprítomnosti obžalovaného J. W. za splnenia podmienok § 293 Tr. por.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že čo sa týka skutkového a právneho stavu je toho názoru, že vina obžalovaného jednoznačne a náležite preukázaná nebola a preto sa nestotožňuje s prvostupňovým rozsudkom, proti ktorému podali odvolanie. Čo sa týka dôvodov odvolania v plnom rozsahu sa pridrižava odôvodnenia odvolania zo dňa 17.09.2019, ako aj dôvodov, ktoré uviedol samotný obžalovaný vo svojom odôvodnení odvolania ako aj doplnení svojho odvolania. Vzhľadom na to, že vina obžalovaného preukázaná nebola si myslí, že prvostupňový súd mal postupovať podľa základnej zásady trestného konania „in dubio pro reo“ a obžalovaného mal spod obžaloby oslobodiť. Od počiatku namietali právnu kvalifikáciu, nakoľko sú toho názoru, že uvedené skutky nemali byť posudzované ako pokračovací trestný čin, nakoľko medzi nimi nie je žiadna časová a ani miestna súvislosť, a preto mali byť posudzované samostatne. V prípade, že by boli posudzované samostatne, vzhľadom na to, že výška škody u jedného 200,- eur a u druhého 80,- eur, by neodôvodňovala kvalifikovať tieto skutky ako trestný čin, ale maximálne ako priestupok. Myslí si, že takéto umelé spájanie skutkov je nezákonné a nedôvodné. Tak isto poukazuje na prieťahy v tomto trestnom konaní, ktoré trvá už takmer päť rokov, a ktoré nezavinil obžalovaný, pričom v takomto prípade si myslí, že nie je na mieste v prípade odsudzujúceho rozsudku uložiť tak vysoký trest v hornej polovici trestnej sadzby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného podľa § 285 písm. b/ alternatívne písm. c/ Tr. por. oslobodiť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len

vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por., a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v napadnutom rozhodnutí v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní okresného súdu aj podľa záveru krajského súdu bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný J. W. sa dopustil žalovanej trestnej činnosti. Obžalovaný W. počas celého konania spáchanie trestnej činnosti kladenej mu za vinu popieral. Je však jednoznačne usvedčovaný výpoveďami poškodených ako aj svedkov. Z výpovede poškodeného B. jednoznačne vyplýva, že potom ako dal pokyn svojej asistentke na základe telefonického hovoru s obžalovaným, ktorý sa predstavil ako bratranec pána T., kontaktoval T., ktorý mu uviedol, že on žiadneho brata ani bratranca nemá, a že ho niekto podviedol. Pri vypisovaní pokladničného dokladu asistentke svedkyňi Q. obžalovaný uviedol, že stratil doklady. Svedkyňa jednoznačne v pojednávacej miestnosti opoznala obžalovaného ako osobu, ktorá prišla k nim do firmy vydávajúcu sa za bratranca pána T., a ktorej na pokyn Ing. B. dala 80,- eur. Z výpovede poškodennej Ing. L. R., vyplýva, že obžalovaný prišiel do firmy za jej manželom, ktorý tam nebol a predstavil sa ako pán T.. Uviedol, že stratil všetky doklady a nemá ani peniaze na vlak aby sa mohol vrátiť domov. Keďže z počutia poznala meno T., rozhodla sa mu peniaze požičať 200,- Eur. Následne však obžalovaného videla aj na druhý, čo v nej vzbudilo podozrenie, a preto dala stiahnuť kamerový záznam z predmetného dňa na CD, na internete si pozrela fotografiu T. a zistila, že osoba ktorá sa vydávala za pána T. pán T. nie je. Kontaktovala i skutočného T.. Svedok T. uviedol, že mal len vedomosť, že sa za neho, alebo za jeho bratranca alebo príbuzných mal vydávať nejaký muž, ktorý si v jeho mene požičiaval peniaze a on bol následne týmito ľuďmi aj oslovený.

Pokiaľ ide o námietku obhajoby, že konanie obžalovaného opísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku v dvoch bodoch, nie je pokračovacím trestným činom, treba uviesť nasledovné. Podstata pokračovacieho trestného činu spočíva v tom, že viacero útokov sa pokladá za jeden trestný čin. Dôležitý je jednotiaci zámer páchatel'a pokračovať v tom istom trestnom čine aspoň v základných črtách existujúci na samotnom začiatku jeho páchania, teda subjektívna súvislosť, objektívna súvislosť v čase, spôsobe spáchania a predmete útoku. Útoky sú vedené rovnakým spôsobom, s rovnakým zámerom. Ide u páchatel'a o postupné realizovanie jedného zámeru. Časovú súvislosť nemožno presne ohraničiť, môže ísť aj o niekoľko mesiacov, ako v tomto prípade.

V danom prípade u obžalovaného bol preukázaný rovnaký zámer, rovnaký spôsob spáchania jednotlivých čiastkových útokov a napokon aj, hoci dlhšia, avšak časová súvislosť. Obžalovaný J. W. teda tým, že sa na škodu cudzieho majetku obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, naplnil všetky zákonné znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. po stránke objektívnej aj stránke subjektívnej.

Čo sa týka konkrétneho druhu a výmery uloženého trestu, okresný súd správne vyhodnotil všetky rozhodné skutočnosti. Obžalovaný bol doposiaľ jedenásťkrát súdne trestaný, teda okresný súd správne pri výmere trestu prihliadol na uvedené ako priťažujúcu okolnosť, poľahčujúcu okolnosť správne a zákonne nevzhladol žiadnu. Trest následne ukladal podľa zásad uvedených v § 38 odsek 4 Trestného zákona a po úprave trestnej sadzby uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov. Pre výkon trestu správne obžalovaného zaradil do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože tento bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o škode, ktorú obžalovaným konaním opísaným v skutkovej vete spôsobil, niet pochýb o tom, že táto bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s jeho konaním. Obaja poškodený si uplatnili nárok na náhradu škody riadne a včas.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je zákonné, a preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.